

Wspomnienie • In memoriam

Wspomnienie o dr med. Beacie Utrackiej-Hutka

W dniu 23 sierpnia 2007 r. pożegnaliśmy naszą koleżankę dr Beatę Utracką-Hutka. Była absolwentką Wydziału Lekarskiego Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrze i już w czasie studiów interesowała się onkologią, aktywnie uczestnicząc w pracach studenckiego koła onkologicznego. W 1972 roku rozpoczęła pracę w Instytucie Onkologii w Gliwicach, a intensywnie zdobywana wiedza teoretyczna i praca kliniczna zaowocowały złożeniem egzaminu specjalizacyjnego z zakresu radioterapii I i II-go stopnia. W lutym 1982 roku wyjechała do Nigerii, gdzie objęła stanowisko regionalnego konsultanta w zakresie onkologii dla regionu Kaduna oraz ordynatora Oddziału Internistycznego i kierownika naukowego w Szpitalu Uniwersyteckim Zaria. Po powrocie do Polski w październiku 1986 roku ponownie podjęła pracę w Instytucie Onkologii. W 1989 roku uzyskała II-gi stopień specjalizacji w zakresie chemioterapii nowotworów oraz w 1993 roku tytuł doktora nauk medycznych. Od 1992 roku była zastępcą kierownika I Kliniki Radioterapii Instytutu Onkologii w Gliwicach, a od 1997 – kierownikiem Kliniki Chemioterapii, przemianowanej w 2003 roku na Klinikę Onkologii Klinicznej. Aktywny członek wielu towarzystw naukowych, w tym ASCO, ESMO, PTO, PTOK; była też członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa do Badań nad Rakiem Piersi. Wielokrotnie przewodniczyła sesjom naukowym na krajowych i międzynarodowych kongresach naukowych. Prowadziła wykłady na szkoleniach dla studentów i kursach specjalizacyjnych dla lekarzy. Była konsultantem wojewódzkim w dziedzinie onkologii klinicznej oraz członkiem narządowych zespołów leczniczych w Instytucie Onkologii w Gliwicach. Brała udział

w realizacji licznych projektów badawczych; od 1996 roku jako badacz główny kierowała badaniami klinicznymi prowadzonymi przez EORTC, CRC, CEEOG. Autorka wielu prac naukowych w dziedzinie leczenia chorych na raka piersi i jajnika oraz zaburzeń genetycznych związanych z chorobami nowotworowymi.

Jej zaangażowanie w pracy zawodowej, a także przymioty osobiste – życzliwość, cierpliwość, gotowość niesienia pomocy w każdej życiowej sytuacji, budziły ogólną sympatię i zostały docenione przez chorych, ich rodziny oraz wszystkich, którzy Ją znali – otrzymała zaszczytny tytuł „Kobiety roku 2006”, przyznany przez czytelników Dziennika Zachodniego.

Odszedł wielki, dobry człowiek, z ogromną godnością walczący z długą i wyczerpującą chorobą.

Była dla nas nie tylko wzorem szefa, lekarza, kobiety, ale także niekwestionowanym autorytetem w sprawach zawodowych i oparciem w trudnych sytuacjach życiowych. Zawsze miała dla nas czas, wspomagała nas swoją wiedzą, doświadczeniem i radą. W naszych wspomnieniach pozostanie pogodna, z ciepłym uśmiechem na twarzy, zawsze „zdrowa” pomimo choroby...

Została pochowana na cmentarzu przy ul. Sienkiewicza w Katowicach, wśród wybitnych przedstawicieli świata nauki, kultury i sztuki. Wieńce przywiezione z wielu miejsc kraju zasłały powierzchnię kilkunastu metrów wokół Jej grobu.

W imieniu zespołu Kliniki Onkologii Klinicznej
Centrum Onkologii – Instytutu w Gliwicach
Dr n. med. Elżbieta Nowara